

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcaë Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritvalia Qvdraginta, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Meditatio De transfoßione sacri lateris Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

MEDITATIO

De transfusione sacri lateris
Christi.

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. CONTEMPLARE anima mea, lac-
team qua Christus tui amore con-
fusus fuit, quæ tam profundum sacro la-
teri eius vulnus infixit, vt ad cor vsque pe-
netrauerit. Vnde sacræ literæ non aiunt,
militem lancea laus Christi vulnerasse sed
vt indicaret vulnus quod lancea
infixum fuit, valdè patulum & amplum
excisum.

2. CONSIDERA charitatem Christi
flagrantissimam, cui non fatis fuit dum vi-
ueret in omnibus membris suis cruciatum
fuisse, verum etiam post mortem cor suum
lancea transfigi voluit, vt sanguinem resi-
duum in eo latentem nobis impertire-
tur.

3. EXPENDE tecum inextinguibile
odium Iudæorum, quo Christum prose-
quebantur, quia non contenti viuentem
omnibus supplicijs excarnificasse, atque
contra fas & æquum neci dedisse, post mor-

tem etiam latus eius immaniter lancea
transuerberare voluerunt.

4. **INTVERE** quomodo ex facto
hoc vulnere statim seaturierit sanguis & a-
qua, ardenti amoris igne permixta: vt
videlicet homo aqua mudatus & sanguine
roboratus, amorosum Christi Seruatoris
pectus, ad salutem adipiscendam ingrede-
retur.

5. **CONSIDERA** sacrum huius la-
teris vulnus, esse ianuam illius thalamus, in
quo nuptiæ inter DEVM & Animam ce-
lebrantur, quarum sponsalium Amor est
paranymphus.

6. **CONTRA** Christum quidem lancea
huius per latus adacta dolorem non sen-
sisse, eò quod vita functus esset: sed B. Virgi-
nem MARIAM matrem eius, quæ sub
cruce stabat, summum ex eo dolorem hau-
sisse, quia enim Christum ardentissime di-
ligebat, supplicia quoque illius sua esse re-
putabat.

7. **CONTEMPIARE** anima mea,
qualis fuerit dolor matris Matri, quando
vidit lanceam in nudum pectus dilectissi-
mi filij sui vibrari. Quas defectiões & an-
gones senserit, quando eam tam valde
lateri eius insigi conspexit, vt tota Crux
contremisceret. Quantas denique angus-
tias,

gustias, perpeffa fuerit, quādo lanceā in pe-
ctus filij tranfisse, & ad cor vsq; penetrasse
intuita est.

COLLOQVIVM. I.

EXistimabam Domine, mortem suppli-
ciji tuis finem attulisse. Rebar Iudæo-
rum odiū (te neci tradito & ipsis saturis)
refectū fuisse, & tempestates omnes cō-
quiescisse. Cæterum non est ita: cerno enim
sacrum corpus tuum etiam post mortem
vulnerari.

Ferine potest hominis alicuius
ferocitatem tantam esse, vt ne mortuis
quidem pareat? Dic mihi, crudelis miles
quid sceleris in te admisit Redemptor me-
us, vt latus eius lancea transuerberes atque
cor eius faucies? Si cor hoc aduersum te, vel
aduersum Iudæos immitte, durum & inhu-
manum extitisset, aliqua forsitan causa ti-
bi suppeteret in IESVM. desæuendi, &
crudelitatem tuam explendi: sed cum è
contrario semper fuerit cor compassionum,
cor amicosum, cor Patris, cur illud cru-
delem in modum lancea transfigis? Vide
an non sit cor illius amore flagrantissi-
mum, quod vulneratum sanguinē & aquā

featurit, ut vulneri, quo illud feriendo, animam tuam sauciaueras, medelam faceret: nemo enim alium vulnerat, nisi prius animam suam lethali vulnere sauciet. O Domine quam ingens est potestas, Principibus tenebrarum collata, qui nefando ausu corpus tuum flagris concisum, vulneribus innumeris saucium, & anima iam destitutum, lancea etiam ferire audent. Rectè illud Prophetæ de te vsurpare potuisti: *Super dolorem vulnerum meorum addiderunt.* Psal. 68.

COLLOQUIVM. II.

Vis nosce anima mea causam, cur Saluator noster corpus suum etiam post mortem lancea configi voluerit: Ut tibi mirum daret intelligere, se per mortem nondum amare desisse, ideoque rectè & confidenter affirmare possumus, Christum non modò viventem nos amasse, verum etiam mortuum. Vis præterea scire quam efficax sit hoc vulnus, vel vt rectius dicam, hæc amoris fornax, in pectore Saluatoris nostri succensa? Dicat illud S. Thomas Apostolus, qui infidelitatis frigore correptus, cum ad Christum accessisset, manumque suam vulneri lateris Christi, hoc est, diuinae

diuinæ fornacis huius ostiolo admouisset, tam ardentem repente diuini amoris flammam in pectore suo sensit, vt pedibus Seruatoris aduolutus exclamauerit. *Dominus meus & DEVS meus.* Ioan. 20. Quid autem fieri Anima mea si tota quanta es, in amorosam hanc fornacem ingressa fueris? Quid, si in ea usque ad infelicitis huius exilij finem inhabitaueris? Certo scio, quod beatissimam te reputans, dictura esses cum Propheta Psal. 134. *Hæc requies mea in seculum seculi, hic habitabo quoniam elegi eam.*

Cæterum, que bone IESV, est aqua hæc, quam ex vulnere lateris tui fluere conspicio? Hei Domine, videtur mihi esse aqua lachrymarum. Cum Lazarum quatruiduanum à mortuis resuscitare (Ioan. 11.) velles, in fletum prorupisti, ex illo autem fletu Iudæi amorem, quo Lazarum complectebaris, collegerunt.

Hæc igitur aqua, sunt amorosæ illæ lachrymæ, quas in amoris quo nos prosequeris argumentum effusus eras, quæ cum ab oculis, qui iam clausi erant effluere non valerent, à corde & lateris tui vulnere promanarunt. Eia anima mea, ingredere confidenter amorosum Christi pectus, quod tibi ostium amor aperuit: ingredere secura, in eo enim reperies turrim fortissimam, & qua

qua cum hostibus tuis felicissimè certare
atque depugnare poteris.

ORATIO.

Benignissime IESU per sacri lateris tui
vulnus, & per pretiosum illū sanguinē
& aquam, qua ex eo profluxerunt, te oro,
vt sagitta amoris tui saucies cor meum, vt
quemadmodū desiderat ceruus ad fon-
tes aquarum, ita desideret anima mea ad
te fontē viuū. Psal. 43. Nosti, quē admodū
ipse testatus est, omnia scelera nostra de
corde procedere: inflamma ergo & succē-
de cor meum igne caelesti, vt improba hac
radix, tota tui amoris igne consumatur.
Sed, heu, cor meum adeo durum est, vt nec
comburī, nec sauciari, valeat. Te igitur
Domine obsecro trahē illud ad pectoris tui
fornacem, vtī S. Thomam Apostolum at-
traxisti, vt emollitus cum Propheta dicere
valeam: Psal. 21. factum est cor meum
tanquam cera liquecens. Quod si propter
duritiem suam liquefactum non fuerit,
da mihi Domine cor carneum, & aufer a
me cor hoc lapideum, quia per Prophetā
tuum (Ezech. 11.) olim istud te facturum
pro-

promissisti, & ego illud flagito, vt cor meū
& caro mea exultent in Deū viuū. Amē.

MEDITATIO

*De sanguinis in Circumcisione Christi
effusione.*

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE Anima mea
quomodo Christus octauo post na-
talem suam diē, circumcisa carne sua in-
nocentissima sanguinem fundere, & ea
quæ ad Redemptoris officium spectabant
inchoare, hoc est, pro nobis pati, & illius
sanguinis quem in monte Caluarie nostre
redemptionis causa profusus erat, pignus
nobis dare cœperit.

2. **C**ONSIDERA acerbissimum do-
lorem, quem tenellus hic puer ex circum-
cisione sua persensit: nam in ea sæpenume-
ro infantes præ dolore spiritū exhalabant.
Cogita quantò hic dolor in Christo inten-
sior fuerit, qui supra omnes tenerrimæ cõ-
plexionis extitit, & nihilominus instar cœ-
terorum circumcisis est.

3. **E**XPENDE tecū Anima mea, ingētē
huius pueruli erga nos amorem, qui tantus
fuit,